

UZASADNIENIE

do projektu rozporządzenia Ministra Funduszy i Polityki Regionalnej w sprawie udzielania pomocy na zieloną transformację miast w ramach planu rozwojowego

Celem projektowanej regulacji jest zapewnienie podstawy prawnej dla udzielania pomocy stanowiącej pomoc publiczną oraz pomoc *de minimis*, w ramach inwestycji B.3.4.1 *Inwestycje na rzecz kompleksowej zielonej transformacji miast* w ramach Krajowego Planu Odbudowy i Zwiększania Odporności, dalej „Inwestycja”.

Plan rozwojowy - Krajowy Plan Odbudowy i Zwiększania Odporności (dalej: KPO, zgodnie z definicją zawartą w *ustawie z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju* (Dz. U. z 2021 r. poz. 1057 oraz z 2022 r. poz. 1079), dalej: „ustawa”, to dokument, o którym mowa w art. 17 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/241 z dnia 12 lutego 2021 r. ustanawiające Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (Dz. Urz. UE L 57 z 18.02.2021, str. 17, z późn. zm.), stanowiący podstawę realizacji reform i inwestycji objętych wsparciem ze środków europejskiego Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (*Recovery and Resilience Facility – RRF*). KPO jest dokumentem programowym określającym cele związane z odbudową i tworzeniem odporności społeczno-gospodarczej Polski po kryzysie wywołanym pandemią COVID-19. Jego realizacja służy promowaniu spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej poprzez zwiększenie odporności, gotowości na wypadek sytuacji kryzysowych, zdolności dostosowawczych i potencjału wzrostu gospodarczego, łagodzeniu społecznych i gospodarczych skutków kryzysu wywołanego pandemią COVID-19, wspieraniu zielonej transformacji, przyczynianiu się do realizacji unijnych celów w zakresie klimatu oraz transformacji cyfrowej.

KPO koncentruje swoje działania na sześciu europejskich filarach w ramach odpowiedzi na kryzys i budowę odporności: 1) zielona transformacja, 2) transformacja cyfrowa, 3) inteligentny i trwały wzrost sprzyjający włączeniu społecznemu, 4) spójność społeczna i terytorialna, 5) opieka zdrowotna oraz odporność gospodarcza, społeczna i instytucjonalna, 6) polityki na rzecz następnego pokolenia, takie jak edukacja i umiejętności. Interwencje KPO uzupełnią i rozszerzą podejmowane dotychczas przez rząd i samorządy działania doraźne i antyrecesyjne na rzecz sektorów i przedsiębiorców.

W ramach Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności środki finansowe przekazywane będą jako środki bezzwrotne (część grantowa) oraz jako środki w ramach instrumentów zwrotnych (część pożyczkowa). Dla osiągnięcia zakładanych celów KPO Polska planuje podjęcie szeregu kluczowych reform oraz towarzyszących im inwestycji, które pozwolą nie tylko przezwyciężyć kryzys pandemiczny, ale także przyspieszyć, w ciągu najbliższych kilku lat w okresie jego realizacji, transformację gospodarki polskiej i europejskiej oraz zwiększyć poziom życia Polaków.

Realizacja KPO została skoncentrowana wokół następujących, sześciu komponentów, stanowiących obszary koncentracji reform i inwestycji:

- A. Odporność i konkurencyjność gospodarki;
- B. Zielona energia i zmniejszenie energochłonności;
- C. Transformacja cyfrowa;
- D. Efektywność, dostępność i jakość systemu ochrony zdrowia;
- E. Zielona, inteligentna mobilność;
- F. Poprawa jakości instytucji i warunków realizacji Krajowego Planu Odbudowy i Zwiększania Odporności.

Na podstawie projektowanego rozporządzenia wsparcie udzielane będzie w ramach Inwestycji wchodzącej w skład komponentu B (wchodzącej w skład reformy B3.4. pn. Zielona Transformacja Miast).

Miasta i obszary zurbanizowane to miejsca, gdzie w kontekście kryzysu klimatycznego nawarstwia się wiele problemów środowiskowych i przestrzennych. Różnorodność użytkowników i potrzeb wywołuje konflikty przestrzenne, a skala problemów rośnie: zanieczyszczone powietrze, rosnące zapotrzebowanie na energię, suburbanizacja i kongestia, nadmierny hałas, deficyt dostępnych terenów zielonych, zasklepienie gruntów, utrata bioróżnorodności, nieefektywne sortowanie i składowiska odpadów, rosnąca liczba obszarów o zdegradowanej tkance urbanistycznej, zaniedbanych społecznie i wymagających natychmiastowej kompleksowej rewitalizacji.

Polskie samorządy oraz przedsiębiorcy (w tym spółki komunalne) nie dość aktywnie podejmują działania na rzecz zrównoważonej transformacji obszarów miejskich, nie mitygując tym samym przyspieszających zmiany klimatu. Brak kompleksowych strategii zawierających szeroko pojęte działania proekologiczne pogłębia kryzys klimatyczny na obszarach zurbanizowanych. Konflikty społeczne, zdrowie oraz jakość miejsc pracy, zamieszkania i wypoczynku są uzależnione od stanu środowiska i jakości lokalnych polityk. Mieszkańcy polskich miast powyżej 500 tys., gdzie natężenie negatywnych efektów zmian klimatu jest największe, najbardziej krytycznie oceniają miejsce swojego zamieszkania pod względem jakości środowiska¹.

Mając na względzie powyższe, w ramach ww. reformy w KPO zaplanowano szereg działań mających na celu rozwiązanie tak zdiagnozowanego problemu. Jednym z jej elementów, obok zmian o charakterze programowym i legislacyjnym dot. polityki miejskiej, jest wsparcie zielonej transformacji poprzez zapewnienie środków na finansowanie określonych typów inwestycji.

Środki na finansowanie będą pochodziły z części pożyczkowej europejskiego Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności. Narzędziem dystrybucji środków będzie Instrument Zielonej Transformacji Miast, (dalej: „Instrument albo IZTM” funkcjonujący w ramach przedmiotowej Inwestycji).

W ramach IZTM pomoc finansową będą mogły uzyskać w szczególności projekty dotyczące m.in.: przebudowy śródmiejskich ulic w celu uspokojenia ruchu oraz jego częściowego wyprowadzenia z centrów miast, tworzenia preferencji dla ruchu pieszego oraz rowerowego, zwiększenia terenów zieleni i ochrony terenów zielonych w miastach, w tym nowego nasadzenia drzew, zwiększenia powierzchni biologicznie czynnej poprzez rozszczelnienie oraz zagospodarowanie/rekultywację powierzchni i terenów nieprzepuszczalnych oraz wzmacniania, odbudowy i ochrony bioróżnorodności; rozwoju systemów gospodarowania wodami, wraz z ich rekreacyjnym i gospodarczym wykorzystaniem; rozwoju inwestycji samorządowych zwiększających wykorzystywanie OZE jako źródła energii w mieście, wykorzystania rozwiązań proekologicznych, w szczególności dotyczących zwiększenia efektywności energetycznej.

W ramach KPO za realizację reform i inwestycji odpowiadają odpowiednio instytucje odpowiedzialne za realizację reform i instytucje odpowiedzialne za realizację inwestycji. Zgodnie z definicją zawartą w ustawie instytucją odpowiedzialną za realizację inwestycji jest minister kierujący działem administracji rządowej, któremu zgodnie z planem rozwojowym zostało powierzone zadanie. Instytucja odpowiedzialna za realizację inwestycji może powierzyć realizację zadań związanych z realizacją inwestycji jednostce wspierającej plan rozwojowy.

¹ Badanie świadomości i zachowań ekologicznych mieszkańców Polski, X 2020 r., PBS Sp. z o.o. i BR Sp. z o.o. na zlecenie MKiŚ.

Instytucją odpowiedzialną za realizację przedmiotowej Inwestycji jest Minister Funduszy i Polityki Regionalnej i to on jest odpowiedzialny za wydanie programu pomocowego.

Podstawą do wydania rozporządzenia przez Ministra Funduszy i Polityki Regionalnej jest art. 14lc ust. 4 ustawy, w którym zawarta została delegacja do wydawania programów pomocowych (rozporządzeń) w przypadku wsparcia stanowiącego pomoc publiczną udzielaną w ramach KPO przez ministra właściwego pełniącego funkcję instytucji odpowiedzialnej za realizację inwestycji. Zgodnie z tym przepisem minister właściwy określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe przeznaczenie, warunki i tryb udzielania pomocy w ramach tej inwestycji, a także podmioty jej udzielające, uwzględniając konieczność zapewnienia zgodności tej pomocy z rynkiem wewnętrznym, efektywnego i skutecznego jej wykorzystania oraz przejrzystości jej udzielania, w przypadku gdy odrębne przepisy nie określają szczegółowego przeznaczenia, warunków lub trybu udzielania tej pomocy.

Pomoc udzielana w ramach projektowanego rozporządzenia stanowi pomoc spełniającą przesłanki art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz pomoc *de minimis*. Dopuszczalność udzielanej pomocy jest warunkowana zgodnością z przepisami prawa unijnego i krajowego w zakresie pomocy publicznej i pomocy *de minimis*. W konsekwencji niniejszy projekt rozporządzenia stanowi jednocześnie program pomocy publicznej w rozumieniu art. 2 pkt 7 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2021 r. poz. 743, z późn. zm.).

Rozdział 1 projektowanego rozporządzenia zawiera przepisy ogólne.

W § 1 projektu rozporządzenia wskazano, że rozporządzenie określa szczegółowe przeznaczenie, warunki i tryb udzielania przedsiębiorcom następujących rodzajów pomocy:

- 1) regionalnej pomocy inwestycyjnej,
- 2) pomocy inwestycyjnej na publicznie dostępną infrastrukturę ładowania lub tankowania dla pojazdów bezemisyjnych lub niskoemisyjnych,
- 3) pomocy inwestycyjnej na środki wspierające efektywność energetyczną,
- 4) pomocy inwestycyjnej na propagowanie energii ze źródeł odnawialnych,
- 5) pomocy na rekultywację zanieczyszczonych terenów,
- 6) pomocy inwestycyjnej na efektywny energetycznie system ciepłowniczy i chłodniczy,
- 7) pomocy na badania środowiska,
- 8) pomocy na infrastrukturę sportową i wielofunkcyjną infrastrukturę rekreacyjną,
- 9) pomocy inwestycyjnej na infrastrukturę lokalną

stanowiącej pomoc publiczną, do której mają zastosowanie przepisy *rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu* (Dz. Urz. UE L187 z 26.06.2014, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji nr 651/2014”. Rozporządzenie Komisji nr 651/2014 określa kategorie pomocy oraz warunki, na jakich przyznawana pomoc jest zgodna z rynkiem wewnętrznym w rozumieniu art. 107 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (dalej: TFUE) oraz wyłączona z wymogu zgłoszenia, o którym mowa w art. 108 TFUE.

W § 1 projektu rozporządzenia wskazano również, że rozporządzenie określa także szczegółowe przeznaczenie, warunki i tryb udzielania przedsiębiorcom pomocy *de minimis*, do której mają zastosowanie przepisy *rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii*

Europejskiej do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji nr 1407/2013”.

W § 2 projektu rozporządzenia zdefiniowane zostały podstawowe pojęcia, którymi posługuje się projektowane rozporządzenie, tj. definicje: dużego przedsiębiorcy, efektywności energetycznej, energii ze źródeł odnawialnych, infrastruktury ładowania, infrastruktury tankowania, intensywności pomocy, inwestycji początkowej, inwestycji początkowej na rzecz nowej działalności gospodarczej, jednego przedsiębiorcy, mikroprzedsiębiorcy, małego i średniego przedsiębiorcy, przedsiębiorcy, przedsięwzięcia oraz wodoru odnawialnego.

W § 3 projektu rozporządzenia określono wyłączenia z zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia, m.in. wyłączenia przedmiotowe oraz podmiotowe. Określenia zakresu wyłączeń wskazanych w § 3 dokonano poprzez odesłanie do przepisów rozporządzenia nr 651/2014, oraz rozporządzenia nr 1407/2013, które w sposób szczegółowy wskazują te wyłączenia.

W § 4 projektu rozporządzenia zawarto przepisy dotyczące zasad związanych z przejrzystością pomocy oraz określono formę pomocy, w jakiej wsparcie na podstawie przedmiotowego rozporządzenia będzie udzielane. Będzie to pożyczka. Jednocześnie wskazano, że podmiotem udzielającym pomocy w ramach projektowanego instrumentu będzie Bank Gospodarstwa Krajowego, dalej: „BGK”.

W § 5 projektu rozporządzenia określono cel jego przyjęcia czyli wsparcie odbudowy i zwiększenia odporności kraju poprzez wspieranie przedsięwzięć w ramach inwestycji KPO w obszarze zielonej transformacji, o którym mowa w art. 3 lit. a *rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2021/241 z dnia 12 lutego 2021 r. ustanawiającego Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększenia Odporności* oraz przywołano poszczególne przepisy z rozporządzenia nr 651/2014, na podstawie których będzie udzielana pomoc publiczna w ramach poszczególnych przeznaczeń pomocy. Pomoc *de minimis* będzie udzielana na pokrycie całości lub części kosztów przedsięwzięć dotyczących zielonej transformacji miast, zgodnie z rozporządzeniem nr 1407/2013.

W § 6 ust. 1 projektu rozporządzenia określono przepisy dotyczące intensywności i wartości pomocy publicznej oraz kosztów kwalifikowalnych poprzez odesłanie do rozporządzenia nr 651/2014. Z uwagi na fakt, iż uproszczone metody rozliczania kosztów mają zastosowanie jedynie do projektów finansowanych z programów polityki spójności, odesłanie do art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 651/2014 dotyczy jedynie zdania pierwszego oraz drugiego ww. przepisu rozporządzenia nr 651/2014.

§ 6 ust. 2 określa, że ustalając wartość dopuszczalnej pomocy *de minimis* należy stosować przepisy rozporządzenia nr 1407/2013.

W § 7 projektu rozporządzenia określono zasady kumulacji pomocy publicznej oraz pomocy *de minimis* poprzez odesłanie do odpowiednich przepisów rozporządzenia nr 651/2014 oraz rozporządzenia nr 1407/2013.

§ 8 projektu rozporządzenia dotyczy obowiązku notyfikacji indywidualnej pomocy, w tym m.in. w przypadku przekroczenia wartości dostosowanej kwoty pomocy w ramach regionalnej pomocy inwestycyjnej.

Kolejne rozdziały regulują przepisy szczegółowe udzielania wsparcia.

Rozdział 2 reguluje udzielanie regionalnej pomocy inwestycyjnej.

§ 9 wskazuje przeznaczenie udzielanej pomocy, zgodnie z którym wspierane mogą być tylko projekty spełniające definicję inwestycji początkowej w rozumieniu art. 2 pkt 49 rozporządzenia nr 651/2014. W przypadku dużego przedsiębiorcy, w województwach: dolnośląskim i wielkopolskim oraz na obszarach regionu warszawskiego stołecznego należących do określonych gmin tego obszaru (Baranów, Błonie, Dąbrówka, Dobrze, Góra Kalwaria, Grodzisk

Mazowiecki, Jádów, Jaktorów, Kałuszyn, Kampinos, Kołbiel, Latowicz, Leoncin, Leszno, Mrozy, Nasielsk, Osieck, Prażmów, Serock, Siennica, Sobienie-Jeziory, Strachówka, Tarczyn, Tłuszcz, Zakroczym i Żabia Wola), inwestycja początkowa musi spełniać dodatkowe warunki i stanowić inwestycję początkową na rzecz nowej działalności gospodarczej w rozumieniu art. 2 pkt 51 rozporządzenia nr 651/2014. W przypadku pomocy udzielanej na obszarach, które spełniają warunki określone w art. 107 ust. 3 lit. a TFUE² (tzw. obszary „a”), pomoc regionalna może być przyznana na dowolną formę inwestycji początkowej, niezależnie od wielkości przedsiębiorstwa. Zgodnie z treścią definicji zawartych w art. 2 pkt 49 i art. 2 pkt 51 rozporządzenia nr 651/2014 oraz na podstawie przepisów art. 14 ust. 3 rozporządzenia nr 651/2014, inwestycja początkowa na rzecz nowej działalności gospodarczej jest szczególnym rodzajem inwestycji początkowej, związanym z dodatkowymi warunkami, które muszą być spełnione w przypadku pomocy udzielanej dużemu przedsiębiorcy w regionie kwalifikującym się do pomocy regionalnej na podstawie art. 107 ust. 3 lit. c TFUE³ (tzw. obszary „c”).

KE dokonała kwalifikacji regionów do poszczególnych obszarów „a” lub „c” w *Wytycznych w sprawie regionalnej pomocy państwa* (Dz. Urz. UE C 153 z 29.04.2021, str. 1) na podstawie wielkości PKB na mieszkańca, w oparciu o dane Eurostatu za lata 2016-2018. Województwo dolnośląskie i wielkopolskie z uwagi na fakt, iż PKB na mieszkańca wynosi w nich powyżej 75% średniej dla UE-27 i były zgodnie z poprzednią mapą pomocy regionalnej obszarami „a”, kwalifikują się do wsparcia jako wstępnie określone obszary „c” w ramach art. 107 ust. 3 lit. (c) TFUE. Wymienione w § 10 projektowanego rozporządzenia gminy z obszaru regionu warszawskiego stołecznego zostały zakwalifikowane do tzw. nieokreślonych z góry obszarów „c” (byłych obszarów „c”). Ich kwalifikacja została dokonana zgodnie z kryterium 4 wskazanym w pkt 175 *Wytycznych w sprawie regionalnej pomocy państwa*. Pozostałe 13 województw Polski (kujawsko-pomorskie, lubelskie, lubuskie, łódzkie, małopolskie, opolskie, podlaskie, podkarpackie, śląskie, świętokrzyskie, warmińsko-mazurskie, wielkopolskie oraz zachodniopomorskie) oraz region mazowiecki regionalny, kwalifikują się do wsparcia jako obszary „a” na podstawie art. 107 ust. 3 lit. (a) TFUE. W związku z nowym podziałem statystycznym obowiązującym od dnia 1 stycznia 2018 r., w ramach województwa mazowieckiego zostały wyodrębnione dwie jednostki statystyczne (NUTS 2), tj. region mazowiecki regionalny oraz region warszawski stołeczny. W latach 2022-2027 (na podstawie mapy pomocy regionalnej na lata 2022-2027⁴ przyjętej na podstawie *Wytycznych w sprawie regionalnej pomocy państwa*), region mazowiecki regionalny został w całości objęty możliwością ubiegania się o pomoc regionalną jako obszar „a”, natomiast w przypadku regionu warszawskiego stołecznego wsparcie w ramach regionalnej pomocy inwestycyjnej będzie dozwolone jedynie w wybranych gminach z podregionu warszawskiego wschodniego i warszawskiego zachodniego (we wszystkich gminach graniczących z regionem mazowieckim regionalnym) jako wsparcie udzielane na nieokreślone z góry obszary „c”. Pozostała część gmin z tych podregionów, jak również podregion Miasto Stołeczne Warszawa, w latach 2022-2027 zostanie całkowicie wykluczona z możliwości ubiegania się o wsparcie stanowiące pomoc regionalną.

² Pomoc przeznaczona na sprzyjanie rozwojowi gospodarczemu regionów, w których poziom życia jest nienormalnie niski lub regionów, w których istnieje poważny stan niedostatecznego zatrudnienia – w Polsce kwalifikuje się do tych obszarów 15 województw, z wyjątkiem województwa mazowieckiego.

³ Pomoc przeznaczona na ułatwianie rozwoju niektórych działań gospodarczych lub niektórych regionów gospodarczych, o ile nie zmienia warunków wymiany handlowej w zakresie sprzecznym ze wspólnym rynkiem - w Polsce jest to województwo mazowieckie.

⁴ przyjętej w formie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 grudnia 2021 r. w sprawie ustalenia mapy pomocy regionalnej na lata 2022-2027 (Dz. U. poz. 2422).

§ 10 ust. 1 stanowi, że regionalna pomoc inwestycyjna może zostać udzielona po spełnieniu warunków określonych w art. 14 ust. 16 rozporządzenia nr 651/2014, tj. po potwierdzeniu przez wnioskodawcę, że nie dokonał przeniesienia do zakładu, w którym ma zostać dokonana inwestycja początkowa, której dotyczy wniosek o pomoc, w ciągu dwóch lat poprzedzających złożenie wniosku o pomoc, oraz po zobowiązaniu się przez niego, że nie dokona takiego przeniesienia przez okres dwóch lat od zakończenia inwestycji początkowej, której dotyczy wniosek o pomoc. Definicja przeniesienia zawarta jest w art. 2 pkt 61a rozporządzenia nr 651/2014.

Dodatkowo w **§ 10 ust. 2** wskazano na warunek związany z koniecznością utrzymania inwestycji początkowej w regionie, na zasadach określonych w art. 14 ust. 5 rozporządzenia nr 651/2014. Warunek ten polega na utrzymaniu wspieranej inwestycji w danym regionie: w przypadku dużych przedsiębiorstw - przez co najmniej 5 lat od daty zakończenia jej realizacji, a w przypadku MŚP przez co najmniej 3 lata. Powyższa zasada nie wyklucza wymiany w tym okresie przestarzałych lub zepsutych instalacji lub sprzętu, pod warunkiem, że działalność gospodarcza zostanie utrzymana na danym obszarze przez stosowny, minimalny okres.

§ 10 ust. 3 określa dodatkowe warunki związane z przyznawaniem regionalnej pomocy inwestycyjnej na infrastrukturę badawczą.

§ 10 ust. 4 doprecyzowuje, iż regionalna pomoc inwestycyjna nie może być udzielana na tzw. inwestycję odtworzeniową, czyli taką, która prowadzi wyłącznie do odtworzenia zdolności produkcyjnych zakładu.

W **§ 11** wskazano, że regionalna pomoc inwestycyjna jest udzielana na pokrycie kosztów kwalifikowalnych zgodnie z art. 14 ust. 4 rozporządzenia nr 651/2014, co oznacza, że dopuszcza się trzy sposoby określania kosztów kwalifikowalnych:

- 1) w odniesieniu do kosztów inwestycji w rzeczowe aktywa trwałe oraz wartości niematerialne i prawne;
- 2) w odniesieniu do szacunkowych kosztów płacy, wynikających z utworzenia miejsc pracy w następstwie realizacji inwestycji początkowej, lub
- 3) poprzez uwzględnienie obu powyższych kategorii.

Wybór sposobu określania kosztów stanowiących podstawę obliczania pomocy należy do przedsiębiorcy, który może wybrać preferowaną przez siebie kategorię kosztów, w przypadku spełnienia warunków określonych odpowiednio w art. 14 ust 6-9 rozporządzenia nr 651/2014.

§ 12 ust. 1 określa maksymalną intensywność regionalnej pomocy inwestycyjnej poprzez odesłanie w swojej treści do przepisów *rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 grudnia 2021r. w sprawie ustalenia mapy pomocy regionalnej na lata 2022-2027 (Dz. U. poz. 2422)*, wydanych na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej z uwagi na fakt, iż pomoc regionalna może być udzielana jedynie na warunkach wynikających z mapy pomocy regionalnej. W art. 2 pkt 26 rozporządzenia nr 651/2014 intensywność pomocy zdefiniowano jako kwotę pomocy brutto wyrażoną jako odsetek kosztów kwalifikowalnych, przed potrąceniem podatku lub innych opłat. Oblicza się ją w odniesieniu do kwalifikowalnych kosztów inwestycji lub kosztów zatrudnienia zadeklarowanych przez beneficjenta w momencie ubiegania się o pomoc lub obu rodzajów kosztów. Intensywność pomocy regionalnej wyrażana jest jako ekwiwalent dotacji brutto (EDB) i jest uzależniona od stopnia zamożności regionu, określanego za pomocą PKB przypadającego na jednego mieszkańca.

W Polsce, z uwagi na różnice w poziomie PKB pomiędzy poszczególnymi województwami, zgodnie z mapą pomocy regionalnej na lata 2022-2027, wyodrębniono 7 progów intensywności pomocy: 50% (na obszarach należących do województwa lubelskiego, podkarpackiego, podlaskiego, świętokrzyskiego, warmińsko-mazurskiego oraz podregionu

siedleckiego), 40% (na obszarach należących do województwa kujawsko-pomorskiego, lubuskiego, łódzkiego, małopolskiego, opolskiego, zachodniopomorskiego oraz na obszarach należących do regionu mazowieckiego regionalnego, z wyjątkiem podregionu siedleckiego), 35% (na obszarach należących do gmin: Dąbrówka, Dobrze, Jadów, Kałuszyn, Kołbiel, Latowicz, Mrozy, Osieck, Serock, Siennica, Sobienie-Jeziory, Strachówka i Tłuszcz), 30% (na obszarach należących do województwa pomorskiego i śląskiego), 25% (na obszarach należących do województw: dolnośląskiego i wielkopolskiego, z wyłączeniem obszarów należących do miast Poznania i Wrocławia oraz do podregionu poznańskiego oraz na obszarach należących do gmin: Baranów, Błonie, Góra Kalwaria, Grodzisk Mazowiecki, Jaktorów, Kampinos, Leoncin, Leszno, Nasielsk, Prażmów, Tarczyn, Zakroczym i Żabia Wola), 20% (w okresie od dnia 1 stycznia 2022 r. do dnia 31 grudnia 2024 r. - na obszarach należących do miast Poznania i Wrocławia oraz do podregionu poznańskiego) oraz 15% (w okresie od dnia 1 stycznia 2025 r. do dnia 31 grudnia 2027 r. - na obszarach należących do miast Poznania i Wrocławia oraz do podregionu poznańskiego).

Maksymalną intensywność regionalnej pomocy inwestycyjnej w przypadku MŚP zwiększa się o tzw. premie (bonusy). Jeżeli pomoc udzielana jest mikroprzedsiębiorcy lub małemu przedsiębiorcy, bazową intensywność pomocy można podwyższyć o 20 pkt procentowych, z kolei w przypadku średniego przedsiębiorcy, może być ona zwiększona o 10 pkt procentowych. Maksymalną intensywność pomocy regionalnej można również podwyższyć o 10 punktów procentowych w przypadku obszarów wybranych do objęcia wsparciem z Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji (FST) w ramach terytorialnego planu sprawiedliwej transformacji⁵. Bonus dotyczący obszarów wybranych do objęcia wsparciem z FST odnosi się do terytoriów, które znajdują się na obszarach objętych pomocą zgodnie z art. 107 ust. 3 lit. a Traktatu, które stanowią obszary typu „a”, stąd nie będzie miał zastosowania do obszarów należących do województw dolnośląskiego i wielkopolskiego (które znajdują się na obszarach objętych pomocą zgodnie z art. 107 ust. 3 lit. c TFUE i stanowią obszary typu „c”).

§ 12 ust. 2 wskazuje zasady obliczania maksymalnej intensywności oraz wartości pomocy poprzez odwołanie do rozporządzenia nr 651/2014 w zakresie następujących przepisów:

1) art. 14 ust. 12 – zgodnie z którym:

a) istnieje zasada związana z koniecznością nieprzekraczania maksymalnej wartości pomocy wynikającej z zastosowania maksymalnej intensywności pomocy, w sytuacji udzielania pomocy inwestycyjnej obliczanej na podstawie kosztów kwalifikowalnych wynikających z połączenia kosztów wchodzących w zakres kosztów inwestycji lub kosztów płacy,

b) w przypadku dużych projektów inwestycyjnych pomoc nie może przekroczyć dostosowanej kwoty pomocy, obliczonej zgodnie ze wzorem określonym w art. 2 pkt. 20 rozporządzenia nr 651/2014. W związku z faktem, iż zastosowanie standardowych pułapów intensywności w przypadku inwestycji o większych rozmiarach, mogłoby powodować ryzyko zakłócenia konkurencji, dopuszczalna wielkość pomocy dla dużych projektów inwestycyjnych, tj. projektów o kosztach kwalifikowalnych przekraczających 50 mln euro, obliczana jest w mniej korzystny dla przedsiębiorcy sposób - w oparciu o dostosowaną kwotę pomocy, określoną w art. 2 pkt 20 rozporządzenia nr 651/2014. W wyniku zastosowania tego wzoru maksymalna wartość pomocy dla projektów powyżej 50 mln euro jest mniejsza, niż ta obliczona z zastosowaniem standardowej intensywności pomocy;

2) art. 14 ust. 13 – zgodnie z którym:

⁵ o którym mowa w art. 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1056 z dnia 24 czerwca 2021 r. ustanawiającego Fundusz na rzecz Sprawiedliwej Transformacji (Dz. Urz. UE L 231 z 30.06.2021, str. 1, z późn. zm.3)),

a) poprzez jednostkowy projekt inwestycyjny należy rozumieć każdą inwestycję początkową rozpoczętą przez tego samego beneficjenta (na poziomie grupy) w okresie trzech lat od daty rozpoczęcia prac nad inną inwestycją objętą pomocą w tym samym regionie NUTS 3,

b) jeżeli jednostkowy projekt inwestycyjny jest dużym projektem inwestycyjnym, łączna pomoc na jednostkowy projekt inwestycyjny nie może przekroczyć maksymalnej pomocy dla dużych projektów inwestycyjnych;

3) art. 14 ust. 14 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 651/2014 – zgodnie z którym beneficjent pomocy musi wnieść wkład finansowy w wysokości co najmniej 25 % kosztów kwalifikowalnych pochodzących ze środków własnych lub z zewnętrznych źródeł finansowania, w postaci wolnej od wszelkiego publicznego wsparcia finansowego.

Rozdział 3 reguluje udzielanie pomocy inwestycyjnej na publicznie dostępną infrastrukturę ładowania lub tankowania dla pojazdów bezemisyjnych lub niskoemisyjnych.

§ 13 określa przeznaczenie pomocy oraz wskazuje na konieczność spełnienia wymogu związanego z dostarczeniem wodoru odnawialnego przez cały ekonomiczny cykl życia infrastruktury.

W **§ 14** projektu rozporządzenia zawarte jest odesłanie do art. 36a ust. 3 rozporządzenia nr 651/2014, który opisuje katalog kosztów kwalifikowalnych pomocy inwestycyjnej na publicznie dostępną infrastrukturę ładowania lub tankowania dla pojazdów bezemisyjnych i niskoemisyjnych i jednocześnie odsyła do rozporządzenia nr 651/2014 w zakresie w jakim określone koszty są wyłączone z katalogu kosztów kwalifikowalnych.

§ 15 projektowanego rozporządzenia wskazuje zasady udzielania przedmiotowej pomocy dotyczące konieczności przeprowadzenia procedury przetargowej oraz określa maksymalną intensywność pomocy, jaka może być udzielona przedsiębiorcy na podstawie przedmiotowego rozporządzenia.

§ 16 projektowanego rozporządzenia wskazuje na konieczność spełnienia warunku związanego z publicznym udostępnianiem infrastruktury ładowania lub tankowania oraz warunki, które muszą być spełnione w przypadku koncesji lub innych form powierzenia osobie trzeciej eksploatacji objętej wsparciem infrastruktury ładowania lub tankowania.

§ 17 precyzuje, poprzez odesłanie do poszczególnych przepisów rozporządzenia nr 651/2014, kiedy można uznać, że infrastrukturę ładowania lub tankowania jest konieczna i tym samym kiedy pomoc na ten cel jest możliwa do udzielenia.

Rozdział 4 reguluje udzielanie pomocy inwestycyjnej na środki wspierające efektywność energetyczną.

§ 18 projektu rozporządzenia określa przeznaczenie pomocy, natomiast **§ 19** reguluje kwestie związane z kwalifikowalnością kosztów oraz warunkami, które muszą zostać spełnione w przypadku pomocy dotyczącej ułatwienia zawierania umów o poprawę efektywności energetycznej. Zgodnie **§ 19 ust. 1** koszty, w przypadku pomocy inwestycyjnej na środki wspierające efektywność energetyczną, zostaną uznane za kwalifikowalne, jeżeli będą one stanowiły, zgodnie z art. 38 ust. 3 rozporządzenia nr 651/2014, dodatkowe koszty inwestycji niezbędne do osiągnięcia wyższego poziomu efektywności energetycznej. Rozporządzenie nr 651/2014 wskazuje jednocześnie dwa możliwe do zastosowania sposoby ustalenia ww. dodatkowych kosztów inwestycji (art. 38 ust. 3 lit. a i b rozporządzenia nr 651/2014). **§ 19 ust. 2** odsyła do warunków określonych w art. 38 ust. 7 lit. a-e, w przypadku pomocy dotyczącej ułatwienia zawierania umów o poprawę efektywności energetycznej.

W **§ 20** projektu rozporządzenia określono dopuszczalne progi intensywności pomocy w przypadku pomocy inwestycyjnej na środki wspierające efektywność energetyczną. Zgodnie z

ust. 1 może ona wynieść maksymalnie 30% kosztów kwalifikowalnych (art. 38 ust. 4 rozporządzenia nr 651/2014), przy czym może ona ulec zwiększeniu w przypadku mikroprzedsiębiorcy i małego przedsiębiorcy o 20 punktów procentowych oraz średniego przedsiębiorcy o 10 punktów procentowych (art. 38 ust. 5 rozporządzenia nr 651/2014), a także w sytuacji gdy inwestycja jest realizowana na obszarze objętym pomocą⁶ o odpowiednio 15 punktów procentowych w przypadku obszarów spełniających warunki wskazane w art. 107 ust. 3 lit. a TFUE⁷ oraz o 5 punktów procentowych w przypadku obszarów spełniających warunki wskazane w art. 107 ust. 3 lit. c TFUE⁸.

Rozdział 5 reguluje udzielanie pomocy inwestycyjnej na propagowanie energii ze źródeł odnawialnych.

W **§ 21 ust. 1** projektu rozporządzenia określono przeznaczenie pomocy. W **§ 21 ust. 2** określono natomiast warunki odnoszące się do pomocy inwestycyjnej na propagowanie energii ze źródeł odnawialnych. Odesłano w powyższym zakresie do art. 41 ust. 2 (w którym mowa jest o warunkach, jakie muszą być spełnione w przypadku pomocy inwestycyjnej na produkcję biopaliw) oraz ust. 5 (warunek mówiący o tym, że pomoc inwestycyjna jest przyznawana wyłącznie na nowe instalacje, przed oddaniem instalacji do eksploatacji i o tym, że pomoc jest niezależna od wydajności) rozporządzenia nr 651/2014, gdzie uregulowano szczegółowe kwestie związane z możliwością przyznania tej formy pomocy.

W **§ 22** uregulowano kwestie związane z kwalifikowalnością kosztów w przypadku pomocy inwestycyjnej na propagowanie energii ze źródeł odnawialnych. Rozporządzenie nr 651/2014 stanowi, że za koszty kwalifikowalne można uznać jedynie dodatkowe koszty inwestycji niezbędne do propagowania wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych, przy czym wskazuje jednocześnie trzy możliwe do zastosowania sposoby określenia ww. dodatkowych kosztów inwestycji, tj. gdy z całkowitych kosztów inwestycji można wyodrębnić koszty inwestycji w produkcję energii ze źródeł odnawialnych, gdy nie jest to możliwe, a także gdy pomoc zostanie udzielona w odniesieniu do niektórych małych instalacji, w przypadku których nie można ustalić tzw. scenariusza alternatywnego (art. 41 ust. 6 lit. rozporządzenia nr 651/2014).

W **§ 23** projektu rozporządzenia określono dopuszczalne progi intensywności pomocy w przypadku pomocy inwestycyjnej na propagowanie energii ze źródeł odnawialnych. Zgodnie z ust. 1, jest ona określana zgodnie z art. 41 ust. 7 rozporządzenia nr 651/2014 i może wynieść maksymalnie 45% albo 30% kosztów kwalifikowalnych, w zależności od przyjętego sposobu ustalenia kosztów kwalifikowalnych. Dodatkowo, intensywność pomocy może ulec zwiększeniu w przypadku mikroprzedsiębiorcy i małego przedsiębiorcy o 20 punktów procentowych oraz średniego przedsiębiorcy o 10 punktów procentowych (art. 41 ust. 8 rozporządzenia nr 651/2014), a także w sytuacji gdy inwestycja jest realizowana na obszarze objętym pomocą o odpowiednio 15 punktów procentowych w przypadku obszarów spełniających warunki wskazane w art. 107 ust. 3 lit. a TFUE oraz o 5 punktów procentowych w przypadku obszarów spełniających warunki wskazane w art. 107 ust. 3 lit. c TFUE.

Rozdział 6 reguluje udzielanie pomocy inwestycyjnej na rekultywację zanieczyszczonych terenów.

⁶ Obszary określone w mapie pomocy regionalnej na lata 2021-2027 w zastosowaniu art. 107 ust. 3 lit. a i c TFUE.

⁷ Zgodnie z obowiązującą mapą pomocy regionalnej będą to następujące obszary województw: kujawsko-pomorskiego, lubelskiego, lubuskiego, łódzkiego, małopolskiego, opolskiego, podkarpackiego, podlaskiego, pomorskiego, śląskiego, świętokrzyskiego, warmińsko-mazurskiego lub zachodniopomorskiego oraz regionu mazowieckiego regionalnego.

⁸ Zgodnie z obowiązującą mapą pomocy regionalnej będą to następujące obszary województw: dolnośląskiego i wielkopolskiego oraz regionu warszawskiego stołecznego na obszarach należących do gmin: Błonie, Baranów, Dąbrówka, Dobrze, Góra Kalwaria, Grodzisk Mazowiecki, Jadów, Jaktorów, Kałuszyn, Kampinos, Kołbiel, Latowicz, Leoncin, Leszno, Mrozy, Nasielsk, Osieck, Prażmów, Serock, Siennica, Sobienie-Jeziory, Strachówka, Tarczyn, Tłuszcz; Zakroczym lub Żabia Wola.

§ 24 ust. 1 odsyła do warunku, który musi być spełniony w przypadku przeznaczenia pomocy jakim jest udzielanie pomocy na rekultywację zanieczyszczonych terenów - inwestycja musi prowadzić do naprawy szkód w środowisku, w tym szkód polegających na pogorszeniu jakości gleby lub wód powierzchniowych bądź gruntowych. Art. 45 ust. 2 rozporządzenia nr 651/2014 określa, że w przypadku, gdy wskazano osobę fizyczną lub prawną odpowiedzialną za wyrządzenie tej szkody środowisku naturalnemu, taka osoba musi sfinansować rekultywację i żadna pomoc państwa nie może zostać przyznana. Pomoc państwa jest dozwolona jedynie wówczas, gdy na mocy obowiązującego prawa nie zidentyfikowano osoby odpowiedzialnej lub jeżeli osoba odpowiedzialna nie jest w stanie ponieść odpowiednich kosztów rekultywacji. Wówczas pomoc przysługuje osobie odpowiedzialnej za prace rekultywacyjne lub związane z usuwaniem zanieczyszczeń (art. 45 ust. 3 rozporządzenia nr 651/2014).

§ 25 ust. 1 wskazuje jakie koszty można uznać za koszty kwalifikowalne w ramach pomocy na rekultywację zanieczyszczonych terenów. Są to koszty prac rekultywacyjnych pomniejszone o wzrost wartości gruntu wynikający z rekultywacji terenu (art. 45 ust. 4 rozporządzenia 651/2014). Zgodnie z art. 45 ust. 5 rozporządzenia nr 651/2014 oceny wzrostu wartości gruntu dokonuje niezależny ekspert. **§ 25 ust. 2** wskazuje, że maksymalna intensywność pomocy na rekultywację zanieczyszczonych terenów może wynosić 100% kosztów kwalifikowalnych.

Rozdział 7 reguluje udzielanie pomocy inwestycyjnej na efektywny energetycznie system ciepłowniczy i chłodniczy.

§ 26 projektu rozporządzenia określa cel, na jaki pomoc ma być udzielana.

§ 27 projektu rozporządzenia reguluje kwestie związane z kwalifikowalnością kosztów. Rozporządzenie nr 651/2014, w przypadku pomocy inwestycyjnej na efektywny energetycznie system ciepłowniczy i chłodniczy przewiduje odmienny sposób badania dopuszczalności pomocy w odniesieniu do pomocy inwestycyjnej przeznaczonej dla zakładów produkcji energii cieplnej lub chłodniczej oraz sieci (w tym związanych z nią obiektów) niezbędnych do dystrybucji energii cieplnej lub chłodniczej z jednostek produkcyjnych do odbiorcy. Rozróżnienie to przejawia się w szczególności w odmiennym sposobie określenia kosztów kwalifikowalnych oraz maksymalnej intensywności lub dopuszczalnej wartości pomocy. W przypadku zakładów produkcji energii cieplnej lub chłodniczej kosztami kwalifikowalnymi, zgodnie z 46 ust. 2 rozporządzenia nr 651/2014, są dodatkowe koszty niezbędne do budowy, rozbudowy i odnowienia jednej lub większej liczby jednostek wytwórczych w celu ich eksploatacji jako efektywnego energetycznie systemu ciepłowniczego i chłodniczego w porównaniu z tradycyjnym zakładem produkcyjnym. W przypadku natomiast sieci dystrybucyjnej kosztami kwalifikowalnymi, zgodnie z 46 ust. 5 rozporządzenia nr 651/2014, są koszty inwestycji.

W **§ 28** projektu rozporządzenia określono dopuszczalne progi intensywności pomocy w przypadku pomocy na efektywny energetycznie system ciepłowniczy i chłodniczy dla zakładów produkcji energii cieplnej lub chłodniczej. Zgodnie z ust. 1 pkt 1 może ona wynieść maksymalnie 45% kosztów kwalifikowalnych (art. 46 ust. 3 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 651/2014), przy czym może ona ulec zwiększeniu w przypadku mikroprzedsiębiorcy i małego przedsiębiorcy o 20 punktów procentowych oraz średniego przedsiębiorcy o 10 punktów procentowych (art. 46 ust. 3 zdanie drugie rozporządzenia nr 651/2014), a także w sytuacji gdy inwestycja jest realizowana na obszarze objętym pomocą o odpowiednio 15 punktów procentowych w przypadku obszarów spełniających warunki wskazane w art. 107 ust. 3 lit. a TFUE oraz o 5 punktów procentowych w przypadku obszarów spełniających warunki wskazane w art. 107 ust. 3 lit. c TFUE.

§ 28 ust. 3 projektu rozporządzenia określa zasady wyliczania wartości pomocy inwestycyjnej na efektywny energetycznie system ciepłowniczy i chłodniczy dla sieci dystrybucyjnych. Wartość dopuszczalnej pomocy ustala się zgodnie z art. 46 ust. 6 rozporządzenia nr 651/2014.

Oznacza to, że wartość pomocy jest obliczana jako różnica między kosztami kwalifikowalnymi a zyskiem operacyjnym z inwestycji. Planowany zysk oblicza się *ex-ante*, przy uwzględnieniu rozsądnych prognoz, albo zwraca się *go ex-post* z wykorzystaniem mechanizmu wycofania.

Rozdział 8 reguluje udzielanie pomocy na badania środowiska.

§ 29 określa, że pomoc na badania środowiska udzielana jest na badania bezpośrednio związane z przedsięwzięciami, które dotyczą wszystkich przeznaczeń pomocy na ochronę środowiska wskazanych w przedmiotowym rozporządzeniu, tj. pomocy inwestycyjnej na publicznie dostępną infrastrukturę ładowania lub tankowania dla pojazdów bezemisyjnych lub niskoemisyjnych, pomocy inwestycyjnej na środki wspierające efektywność energetyczną, pomocy inwestycyjnej na projekty wspierające efektywność energetyczną w budynkach w formie instrumentów finansowych, pomocy inwestycyjnej na propagowanie energii ze źródeł odnawialnych, pomocy na rekultywację zanieczyszczonych terenów oraz pomocy inwestycyjnej na efektywny energetycznie system ciepłowniczy i chłodniczy,

§ 30 projektu rozporządzenia określa koszty kwalifikowalne którymi będą, zgodnie z art. 49 ust. 2 rozporządzenia nr 651/2014, koszty realizacji tych badań.

W **§ 31** projektu rozporządzenia określono dopuszczalne progi intensywności pomocy w przypadku pomocy na badania środowiska. Zgodnie z pkt 1 może ona wynieść maksymalnie 50% kosztów kwalifikowalnych (art. 49 ust. 3 rozporządzenia nr 651/2014), przy czym, zgodnie z pkt 2 może ona ulec zwiększeniu w przypadku mikroprzedsiębiorcy i małego przedsiębiorcy o 20 punktów procentowych oraz średniego przedsiębiorcy o 10 punktów procentowych (art. 49 ust. 4 rozporządzenia nr 651/2014).

Rozdział 9 reguluje udzielanie pomocy inwestycyjnej na infrastrukturę sportową i wielofunkcyjną infrastrukturę rekreacyjną.

W **§ 32** wskazano, że pomoc może być udzielana na infrastrukturę sportową i wielofunkcyjną infrastrukturę rekreacyjną. Przepis ten wskazuje na cele, jakie mają realizować projekty wspierane środkami KPO, tj. inwestycje w infrastrukturę sportową lub w wielofunkcyjną infrastrukturę rekreacyjną, o której mowa w art. 55 ust. 3 rozporządzenia nr 651/2014, czyli infrastrukturę składającą się z zaplecza rekreacyjnego o wielofunkcyjnym charakterze oferującego w szczególności usługi kulturalne i rekreacyjne, z wyjątkiem parków rozrywki i obiektów hotelowych.

Zgodnie z projektowanym przepisem, obu rodzajów infrastruktury dotyczą warunki udzielania pomocy określone w art. 55 ust. 4 i ust. 6 rozporządzenia nr 651/2014 dotyczące zasad udostępniania infrastruktury oraz udzielania koncesji i powierzania. W ust. 4 rozporządzenia nr 651/2014 wskazano, iż infrastruktura jest udostępniania szeregowi użytkowników w oparciu o otwarte przejrzyste i niedyskryminacyjne zasady. Jedynie przedsiębiorca, który finansuje co najmniej 30% kosztów inwestycji może mieć przyznane korzystniejsze warunki dostępu do infrastruktury, o ile informacje na ten temat są dostępne publicznie. Art. 56 ust. 6 rozporządzenia nr 651/2014 reguluje wydawanie koncesji i inne formy powierzenia. Jeśli osoby trzecie mają otrzymać daną infrastrukturę lokalną wspartą w ramach rozporządzenia na mocy koncesji bądź innej formy porozumienia, to są one udzielane na otwartych, przejrzystych i niedyskryminacyjnych zasadach, z należyтым poszanowaniem obowiązujących zasad udzielania zamówień. Natomiast dla udzielania pomocy inwestycyjnej na infrastrukturę sportową konieczne jest dodatkowo spełnienie warunków dotyczących użytkowania takiej infrastruktury przez użytkowników uprawiających sport zawodowo lub amatorsko (art. 55 ust. 2 rozporządzenia nr 651/2014) oraz publicznego udostępniania warunków cenowych za korzystanie z takiej infrastruktury (art. 55 ust. 5 rozporządzenia nr 651/2014 – zgodnie z brzmieniem tego ustępu, państwa członkowskie muszą zapewnić, by te warunki cenowe były publicznie dostępne).

§ 33 wskazuje, co projektodawca uważa za koszty kwalifikowalne, które będą mogły zostać objęte pomocą. Kosztami kwalifikowalnymi w ramach projektowanego programu są koszty, które spełniają warunki wskazane art. 55 ust. 8 rozporządzenia nr 651/2014.

§ 34 ust. 1 określa sposób wyliczania wartości pomocy udzielanej na podstawie rozporządzenia. Wartość dopuszczalnej pomocy ustala się zgodnie z art. 55 ust. 10 rozporządzenia nr 651/2014. Oznacza to, że wartość pomocy jest obliczana jako różnica między kosztami kwalifikowalnymi a zyskiem, jaki przyniesie inwestycja. Planowany zysk oblicza się *ex-ante*, przy uwzględnieniu rozsądnych prognoz, albo zwraca się go *ex-post* z wykorzystaniem mechanizmu wycofania.

W **§ 34 ust. 2** wskazano alternatywną formę określania wartości pomocy. Zgodnie z treścią art. 55 ust. 12 rozporządzenia nr 651/2014 nie ma konieczności obliczania *ex-ante* różnicy pomiędzy zyskiem operacyjnym a kosztami kwalifikowalnymi, o ile projekt uzyskuje pomoc o wartości nie większej niż 2 mln euro. W takim wypadku maksymalną kwotę pomocy można ustalić na poziomie 80% kosztów kwalifikowalnych.

Rozdział 10 reguluje udzielanie pomocy inwestycyjnej na infrastrukturę lokalną.

W **§ 35 ust. 1** określono przeznaczenie pomocy, na postawie którego udzielana jest pomoc natomiast w **§ 35 ust. 2** wskazano na konieczność stosowania przepisów art. 56 ust. 3 i 4 rozporządzenia nr 651/2014 dotyczących udostępniania infrastruktury oraz udzielania koncesji i powierzenia. W art. 56 ust. 3 rozporządzenia nr 651/2014 wskazano, iż infrastruktura jest udostępniana zainteresowanym użytkownikom w oparciu o otwarte, przejrzyste i niedyskryminacyjne zasady, a cena pobierana za użytkowanie lub sprzedaż infrastruktury odpowiada cenie rynkowej. Art. 56 ust. 4 rozporządzenia nr 651/2014 reguluje wydawanie koncesji i inne formy powierzenia. Jeśli osoby trzecie mają otrzymać daną infrastrukturę lokalną wspartą w ramach rozporządzenia na mocy koncesji bądź innej formy porozumienia, to są one udzielane na otwartych, przejrzystych i niedyskryminacyjnych zasadach, z należytym poszanowaniem obowiązujących zasad udzielania zamówień.

§ 36 określa koszty kwalifikowalne, które będą mogły zostać objęte pomocą. Kosztami kwalifikowalnymi w ramach projektowanego programu są koszty, które spełniają warunki wskazane w art. 56 ust. 5 rozporządzenia nr 651/2014.

§ 37 określa zasady wyliczania wartości pomocy udzielanej na podstawie rozporządzenia. Wartość dopuszczalnej pomocy ustala się zgodnie z art. 56 ust. 6 rozporządzenia nr 651/2014. Oznacza to, że wartość pomocy jest obliczana jako różnica między kosztami kwalifikowalnymi a zyskiem, jaki przyniesie inwestycja. Planowany zysk oblicza się *ex-ante*, przy uwzględnieniu rozsądnych prognoz, albo zwraca się go *ex-post* z wykorzystaniem mechanizmu wycofania.

Rozdział 11 reguluje udzielanie pomocy *de minimis*.

W **§ 38** wskazano, że pomoc *de minimis* może być udzielana przedsiębiorcy na pokrycie części albo całości kosztów przedsięwzięć dotyczących Zielonej transformacji miast.

Rozdział 12 reguluje tryb udzielanie pomocy.

W **§ 39 ust. 1** wskazano, że przedsiębiorca składa wniosek o objęcie przedsięwzięcia wsparciem z planu rozwojowego do BGK. W **§ 39 ust. 2** projektu rozporządzenia określono, że w przypadku pomocy publicznej, pomoc może być udzielona, jeżeli przedsiębiorca złożył wniosek o objęcie przedsięwzięcia wsparciem z planu rozwojowego przed rozpoczęciem prac nad projektem lub rozpoczęciem działalności. Stanowi to wykonanie wymogu dotyczącego efektu zachęty, o którym mowa jest w art. 6 ust. 2 rozporządzenia nr 651/2014.

W **§ 39 ust. 3** projektu rozporządzenia, określono katalog informacji, jakie powinien zawierać wniosek o objęcie przedsięwzięcia wsparciem z planu rozwojowego poprzez odwołanie do listy elementów, wskazanych w art. 6 ust. 2 rozporządzenia nr 651/2014. Katalog ma charakter otwarty. W pkt 2 wskazano, że wniosek może zawierać również informacje których dodatkowo zażąda podmiot udzielający pomocy. **§ 39 ust. 4** określa, że do wniosku o objęcie przedsięwzięcia wsparciem z planu rozwojowego w przypadku pomocy publicznej przedsiębiorca załącza informacje o wielkości przedsiębiorstwa. W **§ 39 ust. 5** wskazano, że do wniosku przedsiębiorca załącza dokumenty przygotowane zgodnie z przepisami wydanymi

na podstawie art. 37 ust. 6 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej, niezbędne m.in. do weryfikacji spełnienia warunków dotyczących kumulacji pomocy. Wskazany w § 39 ust. 6 pkt 1 obowiązek załączania przez przedsiębiorcę do wniosku zaświadczeń albo oświadczeń o udzielonej pomocy *de minimis* w sektorze rolnictwa lub rybołówstwa wynika z regulacji zawartej w art. 5 rozporządzenia nr 1407/2013, tj. z obowiązku kumulacji wszystkich rodzajów pomocy *de minimis* udzielonych na podstawie różnych aktów prawa Unii Europejskiej (a zatem również pomocy *de minimis* w sektorze rolnictwa lub rybołówstwa) do pułapu wskazanego w art. 3 ust. 2 rozporządzenia nr 1407/2013. W § 39 ust. 7 projektowanego rozporządzenia uregulowano natomiast kwestię związaną z ostatnim elementem w ramach trybu udzielania pomocy – podpisaniem umowy o objęciu przedsięwzięcia wsparciem zwrotnym z planu rozwojowego, którą zawiera instytucja odpowiedzialna za realizację inwestycji z podmiotem wnioskującym o objęcie wsparciem, którego przedsięwzięcie zostało wybrane do objęcia wsparciem z planu rozwojowego.

§ 40 projektowanego rozporządzenia wprowadza warunek przedłożenia przez przedsiębiorcę, ubiegającego się o pomoc *de minimis*, przed podpisaniem umowy, określonych informacji i zaświadczeń albo oświadczeń. Przepis ten ma na celu umożliwienie podmiotowi udzielającemu pomocy dokonania weryfikacji, czy w momencie jej udzielenia nie zostanie przekroczony dopuszczalny limit pomocy i czy nie zostaną naruszone reguły kumulacji pomocy określone w art. 5 rozporządzenia nr 1407/2013.

W § 41 ust. 1 określono okres udzielania pomocy publicznej na podstawie projektowanego rozporządzenia. Termin ten jest spójny z unijnym prawem w zakresie pomocy państwa. Zgodnie z art. 58 ust. 4 rozporządzenia nr 651/2014, programy pomocy inne niż programy pomocy regionalnej oraz pomocy na finansowanie ryzyka, wyłączone na mocy tego rozporządzenia obowiązują przez sześciomiesięczny okres dostosowawczy od daty końca okresu obowiązywania tego rozporządzenia. Zgodnie z art. 59 rozporządzenia nr 651/2014 rozporządzenie stosuje się do dnia 31 grudnia 2023 r., a więc wydane na jego podstawie akty prawa krajowego mogą obowiązywać do dnia 30 czerwca 2024 roku. Dodatkowo okres udzielania pomocy publicznej na podstawie rozporządzenia został ograniczony datą 30 czerwca 2026 r. jako końcową datą kwalifikowalności wydatków w KPO. Horyzont czasowy realizacji KPO zamyka się z końcem sierpnia 2026 r.

§ 41 ust. 2 wskazuje natomiast termin, do którego będzie udzielana pomoc *de minimis*, zgodnie z postanowieniami art. 7 ust. 4 rozporządzenia nr 1407/2013. Możliwość udzielania pomocy *de minimis* na podstawie obecnie obowiązujących przepisów prawa unijnego wskazuje na dzień 30 czerwca 2024 r. Dodatkowo okres udzielania pomocy *de minimis* na podstawie rozporządzenia został ograniczony datą 30 czerwca 2026 r. jako datą końcową kwalifikowalności wydatków w KPO.

W § 42 określono termin wejścia w życie rozporządzenia, tj. po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, czyli jako standardowy okres *vacatio legis* zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461.).

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Rozporządzenie nie nakłada na podmioty objęte jego oddziaływaniem dodatkowych obowiązków, a jedynie reguluje warunki przyznawania pomocy publicznej.

Rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.) i nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej w tym zakresie.

Rozporządzenie nie będzie wymagało notyfikacji Komisji Europejskiej w trybie ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej, gdyż stanowi program pomocowy w ramach wyłączeń blokowych oraz program pomocy *de minimis*. Rozporządzenie jest zgodne z obowiązującymi regulacjami Unii Europejskiej w tym zakresie i

nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projektowane rozporządzenie zostało udostępnione w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny z chwilą przekazania projektu do uzgodnień z członkami Rady Ministrów.